

на издръжливостта на войника, на неговата външност, внушителност и готовността му за самопожертва. Зимно време войниците прекарваха въ казармата на словесни занятия.

Сръбско-българската война, въ която младата, но храбра българска войска се покри съ слава на бойното поле, създаде силен тласък въ обучението и възпитанието на българското воинство.

На 19 февруарий 1888 год. Негово Царско Височество Фердинандъ I посети за пръвъ пжтъ града и направи прегледъ на полка. Въ знакъ на довольство за добрия видъ на войниците Князътъ отпусна срѣдства за единъ войнишки обѣдъ, 1000 лева на музикантския хоръ и 500 лв. за офицерската библиотека.

Въ началото на м. юний 1889 год. 3-а и 4-а дружини се отдѣлиха въ Бургасъ и съставиха 24-и пех. полкъ.

Презъ 1892 год. се въведе дивизионното устройство и 11-и пех. Сливенски полкъ влѣзе въ състава на 3-а Балканска дивизия.

Презъ м. августъ 1894 год. бѣха извикани на двунедѣлно обучение наборитѣ 1885 и 1886 год. въ връзка съ предстоещитѣ маневри. Маневритѣ се произведоха въ присѣтствието на Негово Царско Височество Княза около Върбишкия проходъ. 3-а Балканска дивизия съставяше южната страна, а 4-а Преславска дивизия — северната. Маневритѣ започнаха на 26 и завършиха на 29 септемврий. Полкътъ, командуванъ отъ полковникъ Караивановъ, взе участие за пръвъ пжтъ въ маневри и като авангардъ (предна охрана) на дивизията, следъ като измина въ походъ по една безводна мѣстностъ 55 клм., влѣзе въ бой. По този поводъ полкътъ получи Височайша благодарностъ на върховния ръководителъ на маневритѣ Негово Царско Височество Княза.

Презъ есенъта на 1902 год., по случай освещаването на храма-памятникъ, съграденъ отъ руситѣ при Шипка за падналитѣ руси презъ Освободителната война 1886—887 год., се извършиха Шипченскитѣ 30 дневни маневри, въ които взеха участие 2-а, 3-а и 5-а дивизии. Маневритѣ се развиха въ района Тулово—Шипка—Шейново. Тѣ имаха характеръ на юбилейно тържество по случай 25-годишнината отъ паметнитѣ боеве, които се водѣха по тия мѣста презъ Освободителната война. На тържеството присѣтствуваха много гости отъ Русия, участници въ войната, начело съ Великия Князь Николай Николаевичъ младши. Полкътъ, командуванъ отъ полковникъ Паковъ, взе живо участие въ тия маневри съ тритѣ призива, 1895—1897 години. 77-тѣ офицери и 1952 войници, съ които полкътъ трѣгна, се държаха така достойно, че на нѣколко пжти извикваха възторгъ въ сърдцата на старитѣ ветерани гости руси. Великиятъ Князь Николай Николаевичъ изказа на офицеритѣ и войниците отъ полка своята сърдечна благодарностъ за добрия и юнашки видъ на Сливенци при преминаването имъ на церемоналния маршъ.

Годината 1903 бѣ една отъ неспокойнитѣ години. Презъ лѣтото избухна въ Македония Илинденското въстание, което раздвижи духоветѣ, и войната съ Турция бѣше твърде вѣроятна. На 1 мартъ бѣ повиканъ наборътъ 1902 год. и се започнаха занятия съ младитѣ войници. Предвидъ на станалитѣ събития презъ м.